

Formandens tale ved julefrokosten 2024

Det var en mørk og kold onsdag aften. Hornbæk skole lå stille og forladt i den eftertragtede del af kommunen.

Men pludselig begyndte der at blive liv. Ældre mennesker med kufferter så store at de dårligt kunne bære dem, begyndte at myldre frem fra alle verdenshjørner. Lyset blev tændt, stole og borde blev skubbet til side for at give plads, og snakken gik lystigt. Klokken nærmede sig 19, så selv formanden var dukket op.

Men hvad med hold 2, "har de nu meldt afbud igen" var der en der sagde. Men pludselig bankede det på døren. Det var sørme Ole. Selvfølgelig var det Ole, for han kom jo altid, især når de andre også kom. Lidt efter kom Palle med armene slæbende hen ad jorden. Han havde nemlig lige roet tværs over Tange sø, sagde han. Men der var nu nogen der havde set, at han bare var styrmand. Lidt efter kom Lars, og det var de glade for på hold 2. For det var utroligt mange toner, han kunne få ud af så lille en harmonika. Til sidst kom Ulla og Gorm. Gorm havde fået ny lejlighed i Randers, men der gad han ikke at være. Så ham og konen var flyttet i campingvogn ved Fornæs. Men nu var det alligevel blevet så koldt, så han måtte hjem og finde guitaren frem. Ulla havde lige været i Irland med sin Andreas. Så nu vendte hun tilbage med ny energi og ny frisure

Hold 2 gik nu som sædvanlig ind for sig selv. De havde godt nok prøvet at spille sammen med hold 1, men det var ligesom hold 1 ikke rigtig kunne følge med. Så det var de holdt med.

Så nu sad hold 1 alene tilbage. "Hvad skal vi spille", var der en der sagde. "Jamen vi kan da lave ønskekoncert" sagde Finn. Han var nemlig rigtig godt tilpas. For konen havde i dagens anledning lavet lagkage til ham, så han havde helt glemt det med jordvolde i baghaven.

Så er det dig Erik. I stedet for harmonikaen, havde Erik taget Helga med, fordi han mente, at når man havde været medlem i 41 år, så kunne man godt tillade sig at have privatchauffør

Ludvig, så er det din tur. "Hvad siger I", Ludvig, så er det din tur. "Nej nej, jeg er ikke sur", Åh, det er også træls med den høreelse.

Så blev det Leos tur. Men han var lidt irriteret, for der var nemlig en, der var kommet til at lave et æseløre på hans nye Harmonikablad. Og det kunne han bare ikke ha'. "Er I klar" sagde han og trykkede på sin iPad. For når han spillede med "Solsikkerne", var han vant til bare at trykke på en knap. Så startede hele svineriet med harmonika, trommer og violin, og det lød bare godt.

Nå, så må det vist være dig Peter. Men Peter var helt væk. Han havde lige hørt, at nu kom der CO² afgift på landbruget. Det kunne han ikke forstå, for han var jo kun landmand i fritiden. Nu blev han måske nødt til at sælge sommerhuset i Ø. Hurup, og det var han ked

af, når han nu selv havde gået og lavet det i stand, så han syntes vi skulle spille "Jeg er tømrer og jeg har det godt, jeg sover hver nat, for jeg arbejder hårdt".

Kresten, så må det vist være dig, "Nej det tror jeg ikke", "Er vi ikke lige blevet enige om, at det går efter tur, og Anne-Lise sidder før mig. Hvordan kan det så være min tur nu"? "Nej, nu kommer jeg til at svede", sagde Anne-Lise og tørrede sveden af panden. Selv hendes briller duggede. For hun vidste, når Kresten først satte harmonikaen fra sig og begyndte at argumentere, så blev han ved, til han fik ret.

Nu blev det så formandens tur. Han sad som sædvanlig og halvsov og havde som sædvanlig hverken noder eller spilleprogram med, men han vidste nu godt, hvad de skulle spille. Men, han kunne ikke lige huske, hvad den hed. Så de andre spillede bare en lille let en, som de vidste, han kunne udenad.

Nå, så er det dig bassemand. Ejvind blev helt rundt på gulvet og rodede forvirret i sine noder. Ham og konen havde lige delt en flaske rødvin, så nu havde han mistet overblikket over noderne. De var ellers lige sat i nummerorden, inden han tog hjemmefra.

"Minna, kan du så ikke bare vælge en"? Ska' jeg så vælge?, så skal jeg lige hente min telefon". Hun ville så lægge det op på Facebook, så alle hendes veninder ku' høre det. Og så kunne hun også vise det til Steen, når hun kom hjem.

"Og ved I hvad?, sådan blev det atter jul i den gamle harmonikaklub"